

Artikel 30.

Saafrømt et Medlem undlader at træffe de i Artikel 19, Stk. 5 (b), 6 (b) eller 7 (b), foreskrevne Foranstaltninger, for saa vidt angaar en Konvention eller Henstilling, er enhver anden Medlemsstat berettiget til at henvise Sagen til Styrelsesraadet. Saafrømt Styrelsesraadet finder det godtgjort, at der foreligger en saadan Undladelse, sakel det indberette Sagen for Konferencen.

Artikel 31.

Den mellemfolkelige Domstols Afgørelser vedrørende Klager eller Spørgsmaal, som henvises til den i Medfør af Artikk 29, er endelige.

Artikel 32.

Den mellemfolkelige Domstol kan stadfæste, ændre eller omstøde Undersøgelseskommissionens eventuelle Kendelser eller Henstillinger.

Artikel 33.

Saafrømt en Medlemsstat inden for det fastsatte Tidsrum undlader at gennemføre de eventuelle Henstillinger, der er indeholdt i Undersøgelseskommissionens Rapport eller i Den mellemfolkelige Domstols Kendelse, kan Styrelsesraadet henstille til Konferencen, at der tages saadanne Skridt, som det maatte anse for klogt og hensigtsmæssigt for at sikre, at de efterkommes.

Artikel 34.

Den Regering, der har misligholdt sine Forpligtelser, kan til enhver Tid meddele Styrelsesraadet, at den har taget de nødvendige Skridt til at efterkomme Undersøgelseskommissionens Henstillinger eller de Henstillinger, der indeholdes i Den mellemfolkelige Domstols Kendelse, og kan anmode det om, at der nedsættes en Undersøgelseskommission til at bekræfte dens Paastand. I dette Tilfælde finder Bestemmelserne i Artiklerne 27, 28, 29, 31 og 32 Anvendelse, og saafrømt Undersøgelseskommissionens Rapport eller Den mellemfolkelige Domstols Kendelse er til Gunst for den skyldige Regering, skal Styrelsesraadet straks indstille, at de Foranstaltninger, der er truffet i Medfør af Artikel 33, ophæves.

Kapitel III — Almindelige Bestemmelser.

Artikel 35.

1. Medlemsstaterne forpligter sig til at sætte de Konventioner, som de har ratificeret i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Statut, i Kraft i Omraader uden for Moderlandet, for hvis internationale Forhold de er ansvarlige, herunder de Mandatomraader, for hvilke de er den forvaltende Myndighed, undtagen i Tilfælde, hvor Konventionens Emne falder inden for det paagældende Territoriums Adgang til at udøve Selvstyre, eller hvor Konventionen ikke kan gennemføres paa Grund af lokale Forhold eller kun kan gennemføres med saadanne Modifikationer, som maatte være nødvendige for at tilpasse Konventionen efter de lokale Forhold.

2. Enhver Medlemsstat, som ratificerer en Konvention, skal snarest muligt efter Ratifikationen til Generaldirektøren for Det internationale Arbejdsbureau afgive en Erklæring, som angiver det Omfang, hvori den forpligter sig til at gennemføre Konventionens Bestemmelser i andre Territorier end de i Stk. 4 og 5 nedenfor omhandlede, og som indeholder saadanne nærmere Oplysninger, som maatte være foreskrevet i Konventionen.

3. Enhver Medlemsstat, som har afgivet den i foregaaende Stykke omhandlede Erklæring, kan fra Tid til anden i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser afgive en yderligere Erklæring, som modificerer den tidligere afgivne Erklærings Indhold, og angiver den nuværende Stilling med Hensyn til saadanne Territorier.

4. I Tilfælde, hvo Konventionens Emne falder inden for et uden for Moderlandet værende Omraades Adgang til at udøve Selvstyre, skal den Medlemsstat, der er ansvarlig for det paagældende Territoriums internationale Forhold, saa snart som muligt underette dette Territoriums Regering om Konventionen med Henblik paa den paagældende Regerings Gennemførelse af Lovgivning eller andre Foranstaltninger Derefter kan den paagældende Medlemsstat i Forstaelse med det paagældende Territoriums Regering afgive en Erklæring til Generaldirektøren for Det internationale Arbejdsbureau om, at den gaar ind paa de af Konventionen flydende Forpligtelser paa det paagældende Territoriums Vegne.